

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

**This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

3618

2

Определено

82

ПЛ-62

15030

D-20

82
11
W-62

WILLIAM WATSON

28 JUN 2005
20 OCT 2009

ԾԻՐԱՆԻ ԱՐԵՒԵԼՔԸ

ԲԱՐԳԱ. ԱՆԴՐ.

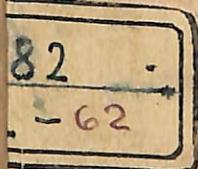
Կ Ս Ր Ո Վ

Բ Ա Ր Ի Զ

Տպարան ԱնԱշխի

1909

84.08.2013
N-62

3618

ՄՐԻՑՔ

իր սերէ նույրիք
և սոյր թարմականիք

Հայկական ահեղ կոտորածներուն ժամանակ անզլիացի բանաստեղծի մը — Ուիլիլիըմ Ուօթսընի — կողմէ նոյն տխուր առիթով երգուած սոյն հնչեակները հայացնելով նպատակնիս էր ցոյց տալ մեր գմբազդ ու ցարդ անմիթար ժողովուրդին թէ անկարող ձառախօսներէ, զիւանագէտ շատախօսներէ ու ժանաւանդ յեղյեղուկ եւ ծախուած մամուլէն անդըն կը զանուրն եղեր նաեւ սրոի տէր մարդիկ որ ուզեր են իրենց երգին ձայնը մեր տանջւող հայրենիքի բողոքին ու լաց-աղաղակներուն խառննել :

Գրքոյկիս բնագիրը մինչեւ երրորդ տպագրութիւնը ունեցած է, այս իրողութիւնը աւելի հաստատեց մեզ մեր թարգմանութեան ձեռնարկին մէջ : Հեղինակին յառաջարանը թարգմանած չենք՝ աւելորդ համարելով . բայց հնչեակներուն տողերուն թիւերը, հազիւ մէկ քանի բացառութեամբ, նոյնութեամբ պահած ենք տասնըչորսական :

ԹԱՐԳՄԱՆԻՉԸ

62/124-66

(ԱԿԵ. Խ. 4009)

★ ԾԻՐԱՆԻ ԱՐԵՒԵԼՔՆ ★

ԹՈՒՐՔԸ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԷՋ

Ի՞նչ օգուտ , ո՞վ Անդլիա , ժողովքի մէջ ակ-
րելէդ ,

Մարտավայրի եւ նոյնպէս շահաստանի : Ճռւ-
ելէդ

Ովկիանոսի վրայ նաւեր . եւ նորոգել տուր-
քերով

— Բատացուած ոսկեբեր իւրաքանչիւր երթու-
եկէդ —

Գանձարանները , եթէ լսել կարող չես լաց-
կոծ

Նահատակուած կիներու՝ խուժանէն ճերմակ-
փաթթոց ,

Ամենամեծ գութն որուն սուրն էր որով մոր-
թեց ան

Եւ ձեռքդ չես վերցներ շարժել մաքրիչ գա-
ւազան :

— Անկէ'ց պաշտօն ունէիր կը կարծէինք հնուց
վեր .

Որ սերոբօք շուրջ պատեալ դիտեց ու կը դիւ
տէ դեռ —
Հարուածելու չարագործն քեզ վիճակուած մաւ
կանով .
Իր նըշանիօն կը սպասես . անլսելի սրտխորով
Բա՛ւ լաց կոյս հոգիներու՝ վրէժի համար , և
վերն ալ
Բա՛ւ պըսստում բարդիբարդ մեւ յօնքերուն
Բարձըլեալ :

57124-66

ՎԱՏԱՍԻՐԸ ԱՆԳԼԻԱ.

Ա՛ւ բընա՛ւ , ո՛վ վատասի՛րտ Անգլիա , ո՛չ աւ
բնա՛ւ
Մի՛ շաղփաղփեր միծագործ ճիզեր , արդար
նպատակ .
Ժողովուրդի՛ դաւաճան , ճանչցի՛ր զինքըդ
խայտառակ .
Ամառն անցաւ եւ աշնուն ցորենը կալն հոսեցաւ .
Զմեռն հասեր ափ առեր Հայաստանի փլած դուռ
Սոված դայլի պէս կ'ոռնայ . ու դեռ ոչ սուր
ո՛չ ալ հուր
Զեն ննջեր . դո՛ւն , դուն միայն կը քնանաս
մինչդեռ նոյն
Աղաղակը կ'ելլէ վեր , ինչպէս էր հին օրերուն :
կը կորսուի անմեղը , ո՛ւր մարդ որ հոգ ը-
նէր , ո՛ւր ,
Հանգստութեան մէջ թալուած , վեհանձնու-
թիւն առաթուր ,
Զեն շարժիր , չիք փողահար բարձըրագոչ դէս-
ուդէն .
Զաւակներդ կը մոռնան ճշմարտութիւն ու
պատիւ
Նըստած հանգիստ օրէ օր կեղբո՞ն չորախոփւ
Բեկորներուն հաւատքի , գոհ են , բարէ՛ , խեղ-
ճօրէն :

ԲՐԵՍԴԻԺԻՆ ԳԻՆԸ

Որ բարձրերը նըստած վարես երիլարներ
կայսրութեան , դուն՝ որ կը խօսիս զօրու-
թեանց մեր,
«Երթա՛յք», կ'երթան. կը հրամայես ծովափուն-
նաւերը ծովի իջեցնել, ահա՛ հոն են . քէն
Ատոնց արարք ցընցեն զաշխարհ : Երկրէ մահա
Որ պաղատի, «Գո՛ւթ, Գթութիւն», ուր դութ
Ոգիք նային վար, տեսնեն քեզ հիմա դողդոջ
Եւ մեղադրեն բանակցութիւնքդ , մինչ ազգ
Կ'արիւնոտի ցըմահ : Ի՞նչն է որ ձեռքիդ մէջ
Շանթը զըսպէ . վա՞խն , Անգլիա . —սիւնահան-
Անոր համբաւն միթէ կրնայ մնալ կանգուն
Մինչ երդմնաղանց — դըրուժանք մը որ կո-
Մարդ ու մանուկ : Միթէ ասո՞նք են պայ-
Փառաց վարձքին , ուրեմն իյնայ թող այդ
Մեծութիւնը , այս՝ յանուն Երկնաւորին :

ՄԻՆՉԵԼ ԵՐԲ

Դիզուած իրենց սոսկալի գերեզմանաց մէջ
հանգչին ,
Դաշտերուն մէջ հովիկը գարշաբուրի , վայրա-
պա՞ր
Հոն այլք թաղման սպասեն , դահիճք բարձրը
կան յամբայլ
Ապարանաց մէջ մետաքս բուրումնաւէտ, հան-
գըստին :
Անապատին յովազը բաղզատելով ատոնց հետ
Գըթառատ է , մինչ ատոնց ատելութեան չիք
հանգէտ . —
Հուր ու հողմունք յանտարեր ցաւակից սիրո
կը կրեն
Ու կակուղ են ժանիքը կատղած ծովուն մա-
հազէն :
Ատոնց մինչ հօրը հանդուրժել . միթէ բա-
ժակն ոճիրի
Դեռ չէ՞ լցուած , ու դեւը չէ՞ ընդունած ան-
թերի
Պսակն . այսպէս իրմէ է՞ր հեռու բռնենք իսա-
րազան
Եւ Քրիստոսի կուշտն անոր անք ապահով
հանգրուան :

Աւ մինչեւ ե՞րբ հանդուրժել, ո՛վ Անգլիա, Եւ
կանգնէ, Աստուծոյ ամպրոպ, եւ զայն չեցա կը քառա-
նումն իր աւէք:

ՄԵՐԺՈՒԱԾ ՊԱՏՍԱԽԱՆԱՑՈՒԹԻՒՆ

Զէի խորհած լըսել ա՛յդքան որոշ բարբառ,
Արտայայտում ծը այդքան չեցա եւ դիւրածառ
Շուրթէն անոնց որ վարեն ազգս · խորհած չէի
Լըսել այդ խօսք արձագանքել Անգլիացի
Աղնուականէն, կոյս-բանն ոճրին, հընաղարեան
«Պահապա՞նն եմ եղբօրս», այլ օ՛հ, բամբ հընչեց
ան:

Եւ ամէն ուր ծաւալեցաւ վճիռ : միկին
Հոետորական տհման խօսքը զինչ կայէնին .
Ալուաւել քան աս կամ անի : ինչո՞ւ , տեա՛րք,
մինք

Անօնական ազգիկ փրկիչ ձեռք կարկառե՞ք» :
Աղնուազա՞րմ Անգլիացին · յեթերս Անգլեա՞ն,
Անգլիո՞յ համար բանասելով : Ուրեմն արդա՛ր
Հակի տիւն իր դէպ վերջալոյս . Պատւոյ համար
Ալ հանդստեան մը լոկ պէտք է, եւ գերեզման :

ԱՆԳԼԻԱ. ԱՌ Ա.ՄԵՐԻԿԱ.

Աշապարակի հանգոյն դուստրդ, Արեւմուտքի դուտիտան .

Հազար փարսախ կոհակաց ետեւ, դտած ապաստան —

Առոր ալքեր մեր սրտին չար միտքերէ են աղատ թէպէտեւ դուն ըսպանաս զինչ ծնունդ ոչ հարազատ

Մօրըդ կուրծքին . ակընթարթ մ'իսկ երկիր չէր կընար ժոյժ

Դէպի մարտին ունինալ անտանելի դժիմք բոյժ

Տարտամ ցաւոց այսպիսի . որ օրս հանդիսաբդ լոռովին :

Բայց թէ ուժեր ունիս դուն աւելի քան քեզ պէտք են

Խաղաղութեան ճիգիդ մէջ , եւ անոնց լուծ 0գնէ մեղի ձաղկելու անգութն, ըլլալ բարեկամ լըքեալին . ու խաքեբան մասնել յամօթ , եւ այսպէս

Պիտի զարեր օրհնեն քեզ ու անունըդ յարաժամ Ազդեցուն մէջ ալ ըլլաս դուն սիրելի , լուսապէս :

ԾՆՆԴԵԱՆ ՏՕՆ ՄԸ

Տօնն է ծննդեան Խաղաղութեան իշխանին .

Դարեր առաջ ծընաւ եղանց մսրին մէջ ,

Համայն բնութիւն ընդ ամենայն ծագս երկրի գիտցաւ , գաղրէր արքայութիւնը Պանի :

Պարարառութիւնն երկրին, աճումն ալ հողին,

Կըքեն սեղանն, բրնալ սրահին մէջ կախ է

Կերպով մ'իր ճոխ գտնձէն մաս մը կը թափէ :

Տօն է ծննդեան Խաղաղութեան իշխանին :

Նեխած մեռել ճամբուն եղբը, անժառանգք

Մէջն ամայի լերանց, որջոց շնչեն կեանք

Ահարեկմամբ . — իր գեղմախոյլ հօտն՝ անմուռն,

Կանայք յերկունս եւ մանկտին կաթնասուն

Զեն խընայուիր : Սովոր իր զործը կ'երազէ :

Տօն է ծննդեան Խաղաղութեան իշխանին :

ԽՈՆՉԱԾ Ա.ՈՒԻՒԾԸ

Խօսէ դամ մ'ալ ձայնովդ հըսկայ մըսնչուն
 Ծերակոյտէ քաշուած ձայնատղիւցալուն—
 Քաշուած տունըդ հիւսիսակողմն կամպրեան .
 Խօսէ հեղ մ'ալ սթափէ անփոյթ այս աշխարհ .
 Ոչ շարունակ պարտքս էր ոչ ալ յամինայն
 Հետեւիլ քեզ ուր առաջնորդ ինծ եղար : —
 Բայց ո՞վ տեսաւ զայլ ոք հրաշէկ կօշկաւոր
 Շանթապսակ, քան քեզ, ցամամբ երկնաւոր
 Զայն բարձ դամ մ'ալ, սառ կապեր է սիրտն
 ազգին,
 Զետ Փոքը Սսիոյ ձիւնասար լսոն ահազին .
 Շաւիլներէս օտար ստրուկ հանգստեան
 Զըմեկնած դուն ալ, ե'տ կանչէ Անդլիան ,
 Ինքդ ալ, գաղտնի պաշտօնով մը քայլիւք լուռ
 Ճամբայ չինկած, ոչ ոք դիտէ՝ դէպ ի ո՞ւր :

ԱՃՈՒՂԸ ԿԸ ՍՊԱՍԵ

Դեռ երէկ մատնութեան ջատագով որոշ բանք
 Հընչէին ականջիս, դեռ երէ'կ կըշտամբանք .
 — Դուն, որուն Անդլիա երեւի մի տիկին
 Սիրելի սիրուհի անկուչտ լեզուիդ մեղրին : —
 Վասնզի չեմսողար ձեր մէջ զերթ սարուկ իսեղճ
 Մառայութիւնս ինչպէ՞ս գտնէք նուազ անկեղծ .
 Ես ալ զինքն աննըսան միթէ չե՞մ համարիր
 Զըտեսա՞յ, չերգեցի՞ միթէ փայլն ու գեղն իր .
 Միայն սիրով տարի իր խրոխտ կերպերուն .
 Սայթաքումն էր ոչինչ, ոչինչ եւ իր դայթմունք .
 Ան գեղանի է տակաւին, իր կոյս շըրթունք ,
 Սեղմած շրթանցն անոր ոյր շուրջ ջուրն է
 Փրփրուն .
 Բայց ճակատին ազնիւ աստղը ոյր ճաճանչում
 Լուսաւորէր խաւարանիստն : Ո՞վ խաւարում :

ԱՆՎՐԴՈՎ ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

«Ան կը սպասէ իր ժամուն » : Ստիպուած եմ
արդ միթէ
Հաւատալու որ այլեւս վտանգի օրն անցած է :
Ան որ մեծ էր , — վասնզի յաճախ նետած է
այնքան
Վտանգներու մտածում կոհակացն որ դիզանան
Հանդէպ իրեն ոտքերուն . — պիտի պատրանքը
ցրուէ
իր կուրայած զաւակին , որ ահաբեկ զայն
կարծէ
ՊԱՐՏՔԻ աղդէն սասանած . պիտի գործէ վեր-
նը ոչինչ չէ մնացած , ձեռք բերելու վերստին
վերջապէս : Երբ խորանն հուսկ պղծուած է
եւ ու կոյս
Զէ մընացած ծաղկազիրկ եղծանելու , երբ
Մայրն՝ իր վերջին զաւակը՝ մոլթուած՝
Բակուկներով սովամաշ գրկէ կուրծքին իր
մեռած :

Մեր Ան լլիտն ա' յն ատեն , հեռու վախէ , գա-
հաւոր
Պիտի կանգնի իր ուժով : «Կը սպասէ ժամին
իր» ցայն օր :

ԱՆՁԳԱՅՈՒԹԵԱՆ ԺԱԿՏԱԽՏԸ

Աւ արցունք չէ մընացեր : Բապառեցաւ այդ
Անկութութիւնը անցօղ զիշերի պէս է հասեր .
Զմեռնական ծովէ ծովէ երկիր պառկեր է թըմ-
Հաշմութեամբ մը ցաւալի հոգւոյն սաստիկ
երկիր պառկեր է թմրած, ծայրէ իծայր եր-
Անհոգները կը ծաղկին . — ոմանք գոչեն ձայ-
եւ անամօթ : Կանգնած է ու կը դիտէ ամբոխն
Անգլիան զոր զովէինք ոչ եւս է : Խելանիին
Լոկ ծիծաղը, ժպիաը դուարձասէրին, կնոջ
Միւտ չեն պակսիր անոր որ վեհ զործով մը
Ուզէր կանգնիւ : Եւ միշտ անանկ աղդ մը ցա-
Դէպ ի կղզի մ'անուանի ու հեռաւոր՝ ձեռքերն իր
Աղերսագին կարկառէ, այլ կարկառէ ի նանիր :

ԱՍՊԵՏԱԿԱՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՀԱԳԱՆԳԱԿԻ

Բոսորագեղ ոսկեփայլ ո՛վ դու մարած արշա-
լոյն
Դու ո՛վ մատաղ մանկութիւն, ո՛վ վէպ, ո՛վ
Վէպ, ուր ասպետ կարգայի, հեթանոսն ու
գեղանին
Կորպըւած բռունցքներէն զընդանաւոր ճիւա-
ղին .
Փոշիի մէջ վախկոտը հոն յարաժամ թաւալէր
Ու ճշմարիտ ասպետը մական-իսաղին մէջ շա-
հէր .
Ցաւէտ մեղքին թեփամոլթ պատկերը հրէշա-
թին
Ցաղթուած ու գւարուն վերջաղէս իյնար
գետին .
Այդ աշխարհ հին գործերու այդ բոլորը սո՞ւտ
էին .
Շքեղ հարցը , կոկւն աղնիւ յստականունչ : Ու
անդին,
Կը սողոոկի վիշապը պարանցով , հրարձակ .
Կը սողոոկի վիշապը պարանցով , հրարձակ .
Հոն հեռուն կ'արիւնոտի : Կը հեւայ կը մարի
զոհ :

Բայց իր զուարթ Անդլիոյ մէջ մեր սուրբ
Դէորդ ննջէ զո՞ւ .
Նուաստ նինջ մը ,ու քովն է պառկած ան-
գործ իր նիզակ :

ՈՒՂՂԱՓԱՌՈՒԹԵԱԱՆ, ՓՈՐՉՈՒԹԻՒՆ ՄՀ
Կը մորթուին մահուկներ , ծունկին վրայ ի-
րենց մօր
Եւ մերձաւորք ու ծընողք կը քերթուին ամէն
օր .
Կը կոտորուին տագարով , կտոր կտոր կը թա-
փին ,
Զը լսուած ու չըսուելիք բաներ հոն գործ կը
դրուին .
Մինչ ազգերը կը դիտեն անխոռվ ու անտար-
բեր
Հոն ուր Ռէն ծով կը թափի , Դանուր, Թեմիս
Սէն, Տիբեր
Կ'ընթանան, եւ հոն ուր միծ բանակը ի լոյս
արեւուն
Կը փողփողին, եւ արքայք կը հրամայեն ամա-
նուն .
Ազատութեամբ կը պարծին ժողովուրդները
այնաեղ :
Ինչու զարմանք թէ հեռուն բղըկտուած, մերկ
մի ցեղ
Տարակուսէր երկնի վրայոր մըափել կը թուի,
Դոչէր լուսնի ելլելուն : «Մինչեւ հօրը, Տէր,
կը լուս»

«Եթէ»

Այո՛, թէեւ ուզեցիք, ու չկրցաք ձեռք վեր-
ցընել
Դուք վարանոտ առաջնորդք, — Դժոխայինը գ
քաշել ասնձ,
Թէ որեւէ պատճառով մը չկրցաք դուք վճռէ
Մեծատափնապ զարնելու, ուրեմն եղաք ինչ-
պէս այն
Որ կը տեսնէ ծրագիր մը — մշճաւանջի մէջ
— ոճիրի
Եւ դէպ ի ան վազելով, թէպէտ կ'ուզէ կը
կամի
Բըոնել դանակն, եւ աներկիւդ, այլ չուարած
խելացնոր
Կը մընայ հոն բոնուած ոգեզունդէն խօլ ու
անզօր
Թէ այս է ձեր ալ դրութիւն մարդոց մէջ էն
թըշուան էք.
Սակայն երեւ կրնայի՛ ու չուզեյի՛ ո՞ր կար-
ծէք,
Զըմեղանք ձեզ պաշտպանէ դատաստանին մէջ
երբոք
Վըկաներու ամպրոպը բարձրանայ իր աթոռ—

Եւ կամ զիշերն հեծեծէր «Ուտեհ՞ղ, ո՞ր ծակ
պահուած ես» .
«Խո՞ւլ եւ կոյր է մեր Աստուած», կէս զիշե-
րին հարցընէր .
Արշալոյսէն ալ առաջ, «Բայց միթէ կա՞յ եր-
բէք Տէր» :

Դատապարտման աթոռը — զաւակներովն առ-
եւանդ

Անսիղքին մէջ յաւիտենեան գաստաբան ո՞լ
չքմեղանք :

ՀԱՊՃԵՊՈՎ ԹԱՂՈՒՄ ՄՀ

Քիչ մ'աւելի խոր, ժամկոչ : Կը մոռնա՞ս որ
այդ դիակ

Ահա՛, եթէ զընէիր այդքան բարակ խաւի տակ
թերեւս պառկի անհանդարտ : Բոցավառ էր իր
հոգի

Եւ փոշիկ մէջ անդամ, թերիւս եւէ բորբո-
քի :

Ո՛չ, կարելի է կոտրէ թեթեւ զրուած այդ
մասնի,

Եւ զրգովէ մեր հանգիստ, անկրթօրէն : Պէտք
մը չէր

Որ ծանծաղ տեղ մը պառկի, հողն Անդիսոյ մի՛
խնայեր

Եթէ կ'ուղենք քընանալ անդորր : Ո՛չ, քիչ մըն
ալ խոր :

Գութա՞ ընկեր, շուտ ըլէ՛, հա՛ կը հասնի
թաղումնոր :

Հի՞մա, ատի ձեռք կուտայ, ո՞ւշ զիր . ջիղերը
ժողովէ

Վերջին պահուն, զագողէն, զայթակղութիւն
առթելով

Վայելչայուք մունչերուդ մէջտեղ եւէ մի զուցէ

Այս գին Պատոյն Անգլիոյ իր կափարիչ խորա-
տակէ :

ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ ՆՄԱՆՈՒԹԻՒՆ ՄԲ.

Կեանքի հորին վրայ դեռ կտաւ գործեն շա-
րունակ
Մշտուտ, թեզան գմողքի : Օգոստավառ մեծ-
հըռչակ
Պետութիւն մը դեռ զիտէ ներքեւն երկնից մեծ
յոնքին,
Մի՛շտ նոյն բանը : Մանուկներ ճեղքուին
կ'ըլլան ջուխտակ
Մատղաշ կոյսն աւ փեռեկուի կուսութենէն
իր անդին,
Քաղաքի մը մէջ փոքրիկ օտարական մի ճամ-
բորդ
Կանցնէր, կեցաւ ու զըրեց պատմութիւնը իր
ըլորդ
«Հոս մարտ մ'իսկ չէ մընացեր» ո՛վ բարեկամ
ո՞ւ գրչեղ
Փայլակն յանկարծ ցուցընէ մօտն ու հեռուն
քու չորս զիդ
Ամայութեան պատկերը, կերպարանքը սար-
սափի,
Այո՛, կը շողացնէ կը դարձընէ ընտանի.
կը խորհիմ որ այս տեսած Անգլիաս կը նը-
մանի

Զարմանապէս այդ քաղքին , որուն բոլոր
տուներուն ,
Փողոցներուն մէջ մարդ մ'իսկ չէ մընացեր
կենդանի :

ՀՈՒՍԿ ԲԱՆ
Եւ միթէ աւազումէ ուրիշ բան չէ՞ մընացեր
Զըկա՞յ գործ մ'որ ընէիք : Ո՞վ Անգլիոյ զա-
ւկըներ ,
Այս' , կընաք պահանջել առնութիւնը ձեր
սրտին
Եւ ձեզ ուտող ցեցերէն փախչել , ձեր մէջ տա-
կաւին
Կայ մաս մը որ չի սիրեր ադտոտ արուեստն
եւ ազիւ
Մաքուր բեմը , կամ մամուլ թշնամանող ու
անաղնիւ :
—Տեսդոտ վէպ մը եւ նոյնպէս տեսդոտ մուսայ
մ'որ կ'ուզեն
Կորզել զձեզ անյապաղ եւ ազատել այդ տիղ-
մէն
Ուրկէ թանձր ժահաբոյր մը ձեր ըդեղ կ'ամ-
պոտէ ,
Մի սպաննիշ ծուլութեամբ , թմրութեամբ մ'որ
ոճիր է ,
Մինչեւ որ ա՛լ չկրնաք զգալ խորունկ , չը-
տեսնէք
Աչքով յստակ , կոչն անոնց ուշի ուշով լըսե-
ցէք

Քանի որ գեռ ատեն կայ, ձեր հանդիսաւը մի
գուցէ

Խոր ըլլայ ու ալ չարթննաք եւ կհանքն
իր գուռը գոցէ :

104 Ազ Ը

3.07

ՏԻ 0.

«Ազգային գրադարան»

NL0168980

